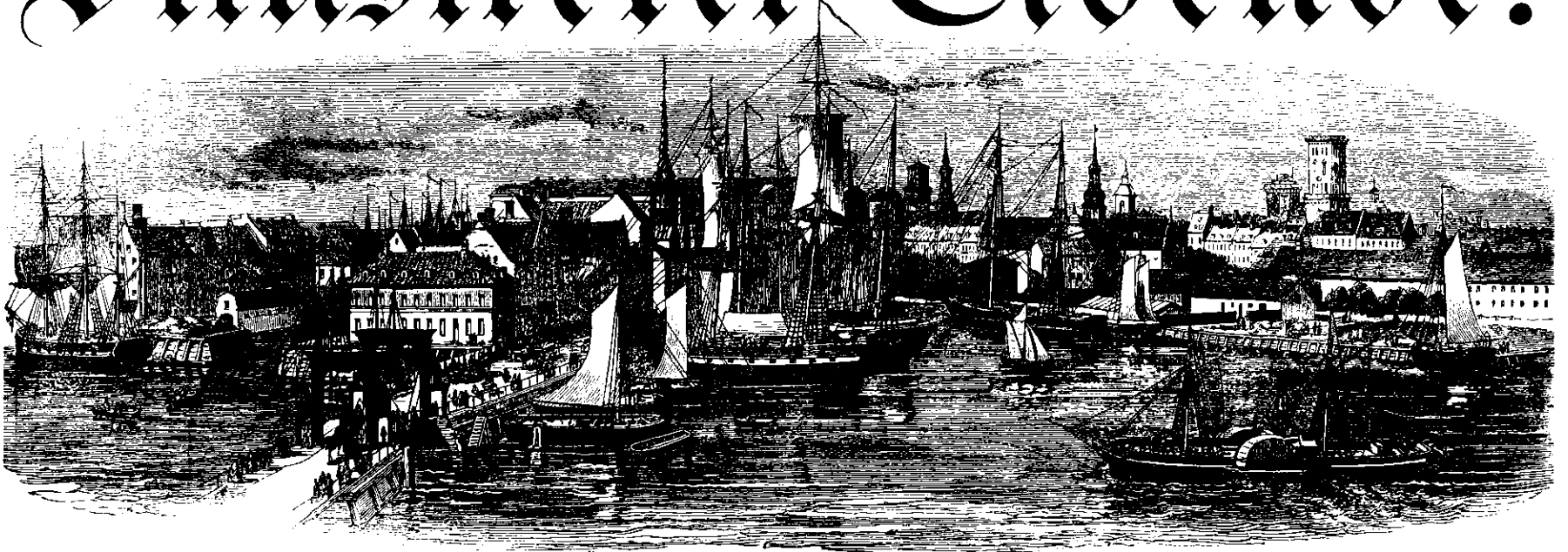

Illustreret Tidende.

Nr. 44.]

Udkommer hver Søndag.

Kjøbenhavn den 29. Juli 1860.

2 Rdlr. Kvartalet.

[1° Bind.

Indhold.

German Wilhelm Bisfen af N. Høven. — Ugens Politik. — Meddelelser af Blandt Indhold. — Om Kultivierne af L. Both. — Om Tilbedelsen af Tors. — Commerceraad Donner's Vandfærd i Neumühlen. — Brand-Redningsordre. — En Søndag i Kista af C. Henrik Scharling. — Breve fra Paris. VI. — En Soroman paa Land. II.

German Wilhelm Bisfen.

Den livfulde Skildring af Bisfens tidligere Virksomhed*), som vi skulde daværende Overlærer F. C. Olsen, gaar ikke længer end til Efteraaret 1841. Den omfatter Kunstnerens Ungdomsaar i hans Fædrenejhm og i Hovedstaden, hans Værelaar i Rom og hans Arbejder efter Hjemkomsten, af hvilke vi her kun skulle erindre om den indholdsrige Færd til Christiansborgs Ridderdal og den loofværdige N. S. Kristeds Portraet i Regemstørrelse og jiddende Stilling. Den ender med hans Afreise til Rom, hvorhen han paany begav sig, tilligemed sin Familie, i August Maaned samme Aar, og sluttes med det Luste, at hans Sundhed maatte styrkes ved Italiens mildere Klima, og at en tilkommende Biograph endnu maatte kunne omtale mange Aar af hans Liv, mærkelige ved nye, fortræffelige Frembringelser. Den sidste Deel af Lustet er gaaet i en saadan Opfyldelse, at vi alle kunne glæde os derover, men det var ikke det milde Syden, som skulde gjengive ham hans Sundhed, det var først et Par Aar senere ved Grænsberg's kolde Bæde i den friske Bjergluft mellem Suedeterne, at hans Helbred blev styrket. Opboldet i Rom, hvorfra han alt kom tilbage i Efteraaret 1842, havde desuagtet virket fjendeligt paa ham. Hans Blik paa den klassiske Kunst var blevet friere, han saae paa Naturen med et friskere Blik, der kom mere Kraft og Hylighed i de Former, han danne. Helst dvælede han ved Græner, hentede fra den græske Verden, og de Opgaver han fik at udføre, som Apollo og Minerva til Universitetsbygningens Forhal; Seiersgubinden, som styrer Jærspændet, over Forsiden af Thorvaldsens Museum; Nemesis, Minerva og Esculap, som han maatte udføre efter Thorvaldsens Udkast til Christiansborgs Hovedindgang, bidroge meget til at holde ham indenfor denne Kred af Forestillinger. Men det er tillige aabenbart, at hvor han uafhængigt kunde følge sin egen Tilbøjelighed, der blev han især tiltrukket af saadanne Livsbilleder, som lettest lode sig udtale i antike Former. Venus, som sætter sin Haarflemtning, Gifterdrengen, Hylas, Liggerdrengen, Landmanden og Jægeren, Hyrdes og Fiskerfjigen (de fire sidste Figurer i Forskuen til Prinds Frederiks Volsig), ere alle udgaaede af denne Lyst til umiddelbart at gribe Pivret og lade det fremtræde i den utvungne Skikkelse, som den antike Kunst saa deilig har benyttet. Ro og Klarhed er udbredt over alle disse Arbejder, flere Gange har han i dem behandlet qvindelig Ynde eller et idyllisk Naturliv, selv Udtrykket af barnligt Skjelmeri lykkes ham fortræffeligt i Amor, som hvæsser sin Piel, men man føler alligevel, at der gennem hele hans Virksomhed gaar en Grundtone af mandigt Mlor.

Da 1848 kom, gif han i sit halvtredstyvende Aar. Han havde bevaret det Bedste af sin Ungdomsfriskhed, han var paa det Reue med de Grundtætninger, som han fulgte i Udøvelsen af sin Kunst og den folkelige Følelse, som begyndte saa mægtigt at røre sig, greb ogsaa ham og blev for ham en kraftig Spore til at løse de nye Opgaver, som bleve ham overdragne, eller som han selv valgte sig. Da, efter Seiren

ved Fredericia, det Luste gjorde sig gjældende, at sætte et Billede af vor Landsfolbat til Minde om den Djerthed, hvor med han havde stormet Fjendens Standsler, gif Bisfen uden Betænkning ind paa at udføre en saadan Figur, saa lidet tiltrækkende den ved første Blik end maatte synes at have for Billedhuggeren. Det gjaldt her om uforbeholdent at slutte sig til Virkeligheden, og den tarvelige Soldaterdragt vandt under Kunstnerens Haand en ægte plastisk Charakter. Selv Seirspalmen kom ikke til at mangle, thi Bisfen benyttede det smukke Træk, at de Menige efter Kampen smykkede sig med Røgeqviste, og lod derfor sin Soldat svinge Løvet som en Palme, idet han triumpherende sætter Foden paa det erobrede Skjold. Blev Seirsgubden udtalt i denne Billedstøtte, som nu malerstøbt er opstillet i Fredericia, saa blev Malmrelieffet, hvormed vor Kunstner har prydet den mægtige Gravhøi, der blev kastet op over dem, som havde offeret sig i Kampen, et Udtryk af den fra Seiren uadskillelige Veemod;

Lvende Krigere stæde her med stille Mlor deres faldne Stalbroder til Graven.

Samtidigt med at Bisfen gjorde det første, lille Udkast til Landsfolbaten, og jaaledes forberedede sig til at blive en Tolk for de Følelser, som han saa varmt og inderligt deelte med sine Landsmænd, følte han sig henbraget i fjernere Kredse, baade mod Nord og Syd. Han modellerede først Gudrum i hendes Sorg over den myrdede Sigurd, og derpaa Drestes, som efterat have opfyldt Draklets Bud og høvnet sin Fæder, nu pludselig seer sig forfulgt af Moderens Hævngubinder. Det er et indholdsrigt, gripende Billede, som her er fremstillet, man troer sig henvat mellem Dvinderne i Wschylos' Choephorer; ingen Forestilling, intet Naad kan lindre Sønnens Dvaler; det Syn, som de ikke kan see, det fastholder hans forfærdede Blik, og den vorende Skare af Gorygonerne, ufete af alle de Andre, jager ham ud i den vide Verden uden Rist eller Ro.

German Wilhelm Bisfen.

*) I Danst Føstetaleender 1-42.